

FERENC PÁPA ÜZENETE A NAGYSZÜLŐK ÉS IDŐSEK 3. VILÁGNAPJÁRA

2023. július 23.

„Irgalma nemzedékről nemzedékre megmarad” (Lk 1,50)

Kedves Testvéreim és Nővéreim!

„Irgalma nemzedékről nemzedékre megmarad” (Lk 1,50): ez a nagyszülők és idősök harmadik világnapjának témája, mely egy áldott találkozáshoz vezet vissza bennünket: a fiatal Máriának és idős rokonának, Erzsébetnek a találkozásához (vö. Lk 1,39–56). Erzsébet Szentlélekkel telve olyan szavakat intéz az Istenanyához, amelyek évezredekkel később is meghatározzák mindennapi imádságunkat: „Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse” (Lk 1,42). A Szentlélek pedig, aki már leszállt Máriára, arra indítja őt, hogy a *Magnificat*tal válaszoljon, melyben azt hirdeti, hogy az Úr irgalma nemzedékről nemzedékre megmarad. A Szentlélek megáld és kísér minden gyümölcsöző találkozást a nemzedékek között, nagyszülők és unokák, fiatalok és idősök között. Isten ugyanis azt kívánja, hogy – amint Mária tette Erzsébettel – a fiatalok felvidámítsák az idősök szívét, és bölcsességet merítsenek tapasztalataikból. Mindenekelőtt azonban azt kívánja az Úr, hogy ne hagyjuk magukra az idősöket, ne száműzzük őket az élet perifériájára, ahogyan az ma sajnos túl gyakran megesik.

Szép az, hogy idén közel esik egymáshoz a nagyszülők és idősök világnapja, valamint az ifjúsági világnap; mindkettőnek a témája Mária „sietsége” (vö. Lk 1,39) Erzsébet meglátogatásakor, s így ez a két világnap arra készíti bennünket, hogy a fiatalok és az idősök közötti kötelékről gondolkodjunk el. Az Úr reméli, hogy a fiatalok az idősökkel találkozáskor elfogadják a meghívást az emlékezet őrzésére, és rajtuk keresztül felismerik annak ajándékát, hogy egy nagyobb történelemhez tartoznak. Egy idősebb ember barátsága segít a fiatalnak, hogy ne szűkítse életét a jelenre, és ne feledje, hogy nem minden az ő képességein múlik. Az idősebbek számára pedig egy fiatal jelenléte reményt ad arra, hogy amit megéltek, nem vész el, és álmaik megvalósulnak. Röviden: Mária látogatása Erzsébetnél és annak tudata, hogy az Úr irgalma nemzedékről nemzedékre száll, megmutatja, hogy egyedül nem boldogulhatunk – sőt, nem is üdvözülhetünk –, és hogy Isten működése mindig az egészben, egy nép történelmében nyilvánul meg. Mária maga mondja ezt a *Magnificat*ban, amikor ujjong Istenben, aki új és meglepő csodákat művel, hűségesen Ábrahámnak tett ígéretéhez (vö. Lk 1,51–55).

Hogy jobban át tudjuk venni Isten cselekvésének stílusát, emlékezzünk arra, hogy az időt a maga teljességében kell megélni, mert a legnagyobb dolgok és a legszebb álmok nem egy

pillanat alatt valósulnak meg, hanem növekedésen és érésen keresztül: egy úton, párbeszédben, kapcsolatban. Ezért azok, akik csak az azonnal elérhetőre, a gyorsan és mohón megszerzendő saját előnyeikre, a „mindent és most” logikájára összpontosítanak, szem elől tévesztik Isten cselekvését. Ezzel szemben az ő szeretetprojektje átfogja a múltat, a jelent és a jövőt, átöleli és összeköti a nemzedékeket. Olyan projekt, amely túlmutat rajtunk, de amelyben mindannyian fontosak vagyunk, és mindenekelőtt arra kapunk meghívást, hogy *továbblépjünk*. A fiatalabbak számára ez azt jelenti, hogy túl kell lépniük a pillanatnyi adottságon, amelybe a virtuális valóság bezár bennünket, mely gyakran visszatart a konkrét cselekvéstől; az idősebbek számára pedig azt jelenti, hogy ne emésszük magunkat megfogyatkozó erőnk miatt, és ne bánkódjunk az elveszített lehetőségeken. Nézzünk előre! Engedjük, hogy alakítson bennünket Isten kegyelme, mely nemzedékről nemzedékre megszabadít a tétlenségtől és a múlton való rágódástól!

Máriának és Erzsébetnek, a fiatalnak és az időseknek a találkozásában Isten a jövőjét adja nekünk. Mária útja és Erzsébet befogadása ugyanis megnyitja az ajtót az üdvösség megnyilvánulása előtt: ölelésükön keresztül Isten irgalmassága örömteli szelídséggel tör be az emberi történelembe. Szeretnék tehát mindenkit arra kérni, hogy gondoljon erre a találkozásra, sőt, csukja be a szemét, és képzelje el, mint egy pillanatfelvételen, a fiatal Istenanyának és Keresztelő Szent János idős édesanyjának az ölelését; jelenítse meg elméjében, képzelje el szívében, és ragyogó belső ikonként rögzítse lelkében.

Továbbá arra kérlek benneteket, hogy a képzelet világából lépjünk át a konkrét tettek mezejére, hogy magunkhoz öleljük a nagyszülőket és az időseket. Ne hagyjuk őket magukra! Jelenlétük értékes a családban és a tágabb közösségekben; tudatosítja bennünk, hogy közös az örökségünk, és egy olyan nép részei vagyunk, amely őrzi gyökereit. Igen, az idősek adják át nekünk annak tudatát, hogy Isten szent népéhez tartozunk. Az Egyháznak és a társadalomnak is szüksége van rájuk. A jövő építéséhez szükséges múltat adják át a jelennek. Becsüljük meg őket! Ne fosszuk meg magunkat társaságuktól, és ne fosszuk meg őket a mi társaságunktól! Ne engedjük, hogy félredobják őket!

A nagyszülők és idősek világnapja a remény finom, apró jele akar lenni számukra és az egész Egyház számára. Ezért ismételtelen arra kérek mindenkit – az egyházmegyéket, az egyházközségeket, az egyesületeket, a közösségeket –, hogy ünnepeljék meg ezt a világnapot, a fiatalok és idősek újbóli találkozásának túlaradó örömét helyezve a középpontba. Nektek, fiatalok, akik Lisszabonba készültök, vagy akik lakóhelyeteken fogjátok ünnepelni az ifjúsági világnapot, azt szeretném mondani: mielőtt elindultok, látogassátok meg nagyszüleiteket, látogassátok meg egy magányos idős embert! Az ő imája védelmez majd benneteket, és szívetekben magatokkal viszitek majd annak a találkozásnak az áldását. Titeket, idősek, pedig arra kérlek, hogy kísérjétek imáitokkal a fiatalokat, akik az ifjúsági világnapra készülnek. Ezek a fiatalok Isten válaszát jelentik kéréseitekre, annak gyümölcsét képviselik, amit ti vetettetek, annak jelei ők, hogy Isten nem hagyja magára népét, hanem mindig megfiatalítja a Szentlélek képzelőerejével.

Kedves nagyszülők, kedves idős testvéreim és nővéreim, Mária és Erzsébet ölelésének áldása áradjon rátok, és töltsse el szíveteket békével! Szeretettel adom rátok áldásomat! Ti pedig, kérlek benneteket, imádkozzatok értem!

Róma, Lateráni Szent János, 2023. május 31., a Boldogságos Szűz Mária látogatásának (Sarlós Boldogasszony) ünnepe.

FERENC

Nagyszülők és Idősek
Világnapja
2023